

ítróttur

Einki er tað ov nógv avgjørt at siga, at Jákup Eli Olsen við strikubjarging síni í síðsta minuttinum hjargaði føroyska A-landsliðnum frá tapi.

Mynd: Absalon

men tað var spell, at Páll ikki royndi hann á plássinum hjá Jóhannesi, tá nú so nógvur aðrir royndir vórðu gjørdar hendan dystin, og tá samstundis er skilagott at hava ein avloysara til Jóhannes, ið rættiliga ofta er skaddur.

Óli er aftasti maður hjá TB við stórum hepn og myndugleika, hóast hann er ungur, og eisini á Svanga-

skarði hevur verið at sæð á úrvalsliði á hesum plássinum, har hann hevur røkt sína uppgávu sera væl.

Á miðjuni gekst honum tó ikki so væl mikukvöldið.

So er at spyrja, hvat vit nú fingur burtur úr – umframt eitt brúklígt úrslit? Jú, Páll fekk roynt nógv, og sum vera man:

Fleiri stóðu royndina,

men eisini var onkur, ið dumpaði.

áh

Fyrstu ferð

Hóast øll munnu vera á einum máli um, at tað er sera gott, at vit nú hava ein rættan heima-vøll við grasi á og kringumstøðum so góðum, at tær ikki kunnu ynskjast at vera stórt betur, so skerst ikki burtur, at tey munnu vera ikki so fá, ið hava gingið við einum longslí eftir at fáa eitt heilt gott úrslit – fyri ikki at siga ein sigur – á heimavøllinum á Svangaskarði.

Mikukvöldið eydn-

aðist okkara at koma á odda í einum dysti, hóast tað ikki helt til dystarlok – tíverri.

Hetta hendi í 35. minutt, tá Jóhannes Jakobsen legði bóltin inn í ísraelska brotsteigin, har Uni Arge flatur í luftini stútaði fyri fótunum á Kára Reyheim, sum smekkaði til fyrstu ferð, so støðan gjørdist 1-0 til Føroyar.

Hetta siggja vit heldur enn gjarna endurtikið eina aðra ferð.

hj.

Stongin í vegin

»Enn eri eg ikki í fullari venjing, men helt tað tó ganga rímliga gott móti Ísrael – burtur sæð frá hasum málinum, teir fingur,« sigur Jens Martin Knudsen

Eftir at Kaj Leo Johannesen í teimum síðstu dystunum hevur vart føroyska landsliðsmálið, var Jens Martin Knudsen við sínari topphúgvu aftur at siggja á plássinum hesaferð.

»Sum heild haldi eg, at tað gekst rættiliga væl, og hóast eg enn ikki eru í fullari venjing, gekst nú nógv betur enn tað annars hevur gjørt leingi,« sigur Jens Martin Knudsen, ið ikki fyrr enn nú rættiliga hevur kunnað tikið ta hørðu venjingina. »Eg eri bara farin upp at rýstast, tá talan hevur verið um harða venjing, men nú er betur. Í luftini havi eg

verið heldur óstøðugur, men hesaferð gekst fínt við tí.«

Hinvegin var Jens Martin ikki serliga væl nøgdur við málið, ísraelsmenninir fingur:

»Hatta var sjálvandi eitt gott skot við nógvum skúvu í, men eg fekk trupulleikar av stongini. Bólturin kom fyrst í stongina, og so á meg, og tí fekk eg ikki rættiliga tikið á honum.

Stóð eg kanska ein metur longur frammi, hevði eg sloppið undan hási stongini, men tað er kanska nakað seint at hugsa um tað nú.«

hj.

Jákup Eli var hetjan

At javnleikur 1-1 er eitt frálíkt úrslit móti ísraelska A-landsliðnum, hóast tað ikki telist millum heimsins bestu og kendastu, er einki at taka seg aftur í.

Men sum eisini nevnt er aðrastaðni á hesum síðum, var tað ikki meira enn so, at

tað eydnaðist føroyska liðnum at greiða javnleik.

Í síðsta minuttinum slapp ein av ísraelsmonnunum so mikið leysur, at hann fekk skotið – hóast hart kroystur av Mikkjali, ið fekk takla. Í hesum hendi tó tað óhepna, at taklaði bólturin fór upp

um Jens Martin Knudsen, ið kom skreiðandi út í móti fyri at blokera.

Deyðatøgn valdaði hesa lötuna á Svangaskarði, tí nú hildu øll bóltin fara í málið og dystin verða taptan í tólvta tíma.

Men so skuldi ikki vera.

Sum sendur av hæddini var Jákup Eli Olsen sum ein hvirluvindur inni á strikuni og sparkaði burtur, beint áðrenn bólturin fór innum, og so kundu øl anda útaftur.

Jú, sanniliga er tað einki ov nógv sagt, at Jákup Eli var dagsins hetja á Svangaskarði mikukvöldið – saman við Reyheim... hj.

Jón Johannesen stríddist væl, meðan hann var inni, men orkaði ikki at halda fram. Her hevur hann lagt tveir ísraelsmenn aftur um seg, meðan John Hansen – mínti ikki sort um Julian Hansen, bæði so og so – hyggur at. Mynd: Jens Kristian